VM i Italien 2016

I september måned drog Keld og jeg sammen med vores to hunde Samson og Tinfoil og en nyindkøbt campingvogn afsted til først træningsophold i Kroatien og derfra til VM i Italien. Det var en super dejlig tur og jeg kan bestemt anbefale træningsturen til Pula, den eneste ulempe er faktisk, at det ligger så pokkers langt væk. Jeg kan også anbefale at tage til VM, det er en stor oplevelse.

Jeg har skrevet en lille beretning om turen til VM, beretningen er opbygget efter den "opskrift" der står i RDA krav til beretningen.

VM blev afholdt i Caselette en lille bjerglandsby i det nordlige Italien i slutningen af september 2016. Med det jordskælv der lige havde været i Italien nogle måneder inden, var det ikke svært at få kuldegysninger over opgaven.

I lydighed dømte Walther Hofmann og i ruinen dømte Daniel Sedlak

Lydighed

I lydigheden var dommeren interesseret i at se et godt samarbejde mellem hund og fører. Han så på de store linjer og hængte sig ikke i små petitesser. Dog blev der trukket for skævsidninger og dobbeltkommandoer.

1 Samson i langtidsdæk

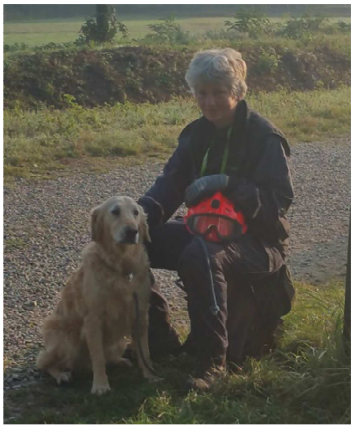
Mange ekvipager havde problemer med bordene, sikkert fordi disse stod skrå på banen op mod et hegn. Så det er vigtigt at træne dirigeringen i mange forskellige situationer. Det er også værd at huske, at man til VM ikke får mulighed for at prøve banen inden selve konkurrencen.

Vejret var rigtigt godt, hvilket nemt bliver for varmt til hundearbejde, så de hund der skulle op om eftermiddagen, kom et par af dagene til at ligge i bagende sol.

Lydighedsdelen foregik på station, med masser af publikumspladser og folk der passerede forbi, det er også noget man skal huske at få trænet. Jeg mistede et point eller to, fordi Samson på et tidspunkt slet ikke kunne løsrive sig fra det næste par, der varmede op med bold ved siden af.

Til VM er der to dommere. I lydighed er det hjælpedommerens opgave at stå for lodtrækning og holde øje med den hund der bliver lagt i dæk. Jeg var meget tilfreds med vores lydighed, som gav 94 point.

Ruinen

2 Vi venter - tror og håber

Som publikum kunne man se ruinen fra tre sider bag et hegn, men da man står nede og ruinen var oppe, kunne man ikke rigtigt se, hvad hundene lavede. Alle måtte kigge, også de der ikke havde været oppe.

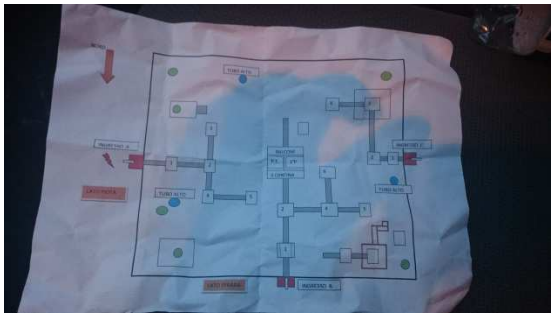
Figuranterne var gemt de samme steder alle 4 dage, men da man som sagt ikke kunne se op i ruinen, var det ikke rigtigt til nogen hjælp. Jeg havde også bestemt, at jeg ikke ville gå ud fra de også lå der til os.

Fra en af dagene efter konkurrencen, hvor vi trænede.

Meget gennemtænkt og god ruin

Vi blev i byen efter VM og fik lov til at træne i ruinen. Vi fik også en tegning af ruinen med skjulene indtegnet. Det var en virkelig god ruin, rigtigt gennemtænkt. Etableret med 4 separate tunnelsystemer under ruinen og således at de enkelte skjul kunne lukkes fra hinanden, så færten ikke løber rundt i hele ruinen. Det var lavet, ved at der omkring de enkelte skjul, var sat skillerum af kraftigt plast ind, som var

tegning af ruinens skjul

lynet rundt. Ruinen var i øvrigt privatejet.

Overfladen af ruinen var meget kupperet og ikke nem at gå rundt i. Ovenpå lå bunker af skrammel og rundt om og på tværs var trukket orange plastikhegn i ca. en meters højde. Det betød, at hundene ikke blot kunne bevæge sig direkte mod en fært, men skulle udenom hegnene og så igen optage færten.

Solen manglede til at skabe opdrift

Jeg skulle op i ruinen som nr. 2 om søndagen. Som man kan se på billedet, er der ikke rigtigt nogen opdrift, dvs. færten blev nede. Det var ikke noget problem for Samson, ved de to af figuranterne, men gav mig problemer ved udpegningen af den ene. Denne figurant lå oppe i kassen ved tårnet, men Samson startede med at gø ned af, med sluttede dog med at gø op, hvor figuranten lå. Så jeg fik peget rigtigt – men igen et tegn på at der ikke rigtigt var noget der steg til vejrs.

Den 3. figurant lå nede i en kælder, 1,5 m. nede og 3-4 m henne af en gang. Der var ingen fært op af kældernedgangen og Samson fandt ikke ud af, at gå derned af sig selv, så den fig. mistede vi.

Vi går i gang

Er Samson mon ved at blive gammel – nej det kan ikke passe

Da vi trænede de efterfølgende dage, havde vi selvfølgelig lagt en fig. ned i kælderen og da det var om eftermiddagen, hvor solen skinnede og der derfor kom fært op fra kælderen, så var der fin halsgivning. Samson gik dog ikke selv ned i kælderen. Den var selvsagt mørk og det første trin var ca, 0,5 m dybt. Tinfoil gik selv derned også selv om der ikke var en figurant, så det sammenholdt med andre tegn, gør at jeg tror, Samson måske er begyndt at få dårligere syn, måske noget vi skal være opmærksomme på med de lidt ældre hunde.

Oplægget til prøven var at der havde været et jordskælv, vi stod ved bymidten, der var ingen fare fra gas, vand eller elektricitet. Der manglede tre personer, man havde ikke hørt eller set noget, der kunne give nogen antydning, af hvor de manglende personer var.

Prioriteterne skulle være på plads

Dommeren ville vide hvad min 1., 2. og 3. prioritet for eftersøgningen var. Dette ville han vide, før vi gik op i ruinen. Jeg kunne se et tårn, som var uskadt. Derfor valgte jeg det som 1. prioritet. At bestemme 2 . og 3. prioritet var meget svært for mig – mest fordi jeg ikke synes, jeg havde noget at bestemme mig ud fra, så af lutter frygt for at sige noget forkert, kunne jeg næsten ikke sige noget – og så var det forkert ☺. Set i det klare lys, der altid er efter en konkurrence, skulle jeg jo bare have sagt noget, for det kunne jo altid ændres, når vi kom der op. Jeg har, så vidt jeg husker, aldrig mødt en dommer, der ville have mere end en første prioritet for et område. Jeg prøvede med det, jeg havde forberedt om vind etc. , men det ville dommeren ikke høre.

Åh hvad skal jeg sige og Samson siger meget tydeligt, "kom nu i gang"

Åh nej Samson ikke to fejlmarkeringer

Den manglende vind og opdrift gjorde at færten blev på overfladen af ruinen og samledes i huller, bla. ved et rør der stak op i ruinen, her fik Samson sin første fejlmarkering, han lød meget overbevisende, så noget har der jo været. Ruinejeren fortalte dagen efter, at det var en almindelig fejl, hundene gjorde, under de forhold.

Jeg var så dum nok til senere at sende Samson ind i dette område igen lidt senere og der fik vi vores anden fejlmarkering. Så to figuranter og 2 fejlmarkeringer og dermed var vores tur i ruinen slut. >Træls og ærgerligt. Men jeg synes både Samson og jeg, gjorde det bedste, vi kunne. Men nu har jeg da noget at træne på ☺

Man skal også have lidt held for at bestå

Ingen tvivl om, at de hunde der havde været i ruinen før, havde en fordel, det er nemmere at finde sådan en kælder, hvis man ved den er der. I Beredskabet må vores hunde have lys på ved eftersøgning og et lys havde måske gjort, at Samson var smuttet ned i kælderen, selvom der ikke kom fært op. Men omvendt kunne jeg jo have ladet være med, at trække en tid, der er så tidlig på dagen. Så det vil jeg prøve at gøre om, hvis det ender med at vi skal til Wien.

Der var så smukt og flot - så vi var også turister